

ДЕПОЗИТ

Народен

Брой 19
Год. II
Цена 6 лв.

Коларовград
25 март
1950 год.

ПОДЕМ

РЕДАКТИРА
КОМИТЕТ

Орган на Окръжния комитет на ОФ и Градския народен съвет

Паметта на Вела, Димо, Цвета, Мара и Васката зове за висока революционна бдителност

През ранните етапи на борбата срещу фашизма през този месец загинаха един от най-преданните борци в нашия град. Никога не ще излезне спомена за незабравимата героиня Вела Пискова. Когато новите поколения разгръщат страниците на революционната история, те съзират още в ранния период на фашисткото господство делото и подвига на Вела. Умна, интелигентна, всестранно надарена с широки духовни интереси и заедно с това безкрайно преданна на делото, Вела беше пълноценен ръководител на Партията в окръга и като такъв тя сложи главата си пред олтаря на народната свобода.

Цейските участъци, когато яростта на фашистките изверги достигна до полуда очаквайки, че кървавия ятанган на фашизма, размахван от хитлеровите людоеди в Германия ще утвърди навеки господството на фашистката напаст.

да издигнем революционната бдителност, защото агонизиращият враг не избира средствата за борба срещу нашето дело.

За винаги поколенията ще помнят и образа на тройката — Димо, Мара и Цвета, които загинаха по мъченически път на погребите в тъмната епоха на тъй наречения Народен блок през времето на Мушановата и Гергиновата „демократия“, когато кърсардарина майор Долгиев раздаваше правосъдие със своите офицерски фашистки шайки по улиците, казармите и поли-

цейските участъци, когато яростта на фашистките изверги достигна до полуда очаквайки, че кървавия ятанган на фашизма, размахван от хитлеровите людоеди в Германия ще утвърди навеки господството на фашистката напаст.

Сега, когато усилията на нашият народ са насочени към изграждане на социализма — идеала за който те умряха, тяхната памет ни задължава още по-високо

Трайкоковостовци, пасторшипиони, шилковци, титовски бандити, се редят един след други на подсъдимата скамейка и за лишен път доказват, че разправата с фашистите и реакционните останки е задача която не трябва да отпада от нашето внимание.

Така само най-добре ще почетем паметта на незабравимите жертви на фашисткия терор.

Изказванията на Александър Фадеев на митинга в Медисон Скуер гардън по случай закриването на конгреса на научните и културни дейци в САЩ в защита на мира

Аз се радвам на щастливата възможност да предам от името на културните дейци в Съветския съюз сърдечен привет на прогресивната американска интелигенция — на писателите и учениците, на дейците на изкуството и инженерите, лекарите и учителите, които се борят за делото на мира и да им благодаря за гостоприемството. Чрез тях аз бих искал да предам привет на милионите обикновени хора в Америка, защото те създават със своите ръце основите на културата, защото ние самите произхождаме от обикновените хора. Те наистина носят в себе си най-добрите черти на нацията. Самите те знаят какво е истински хуманизъм, защото те преди всичко познават труда и затова аз поемам смелостта да кажа, че простите хора — това са хора с широко сърце. Това са майки и жени, които загубват във войните своите синове и мъже, и те по-добре от много-речивите юристи и студенти статистици знаят, какво нещо е войната. Никой не се стреми към дружба и към мир между народите така, както обикновените прости хора.

Нашата страна „има късмет“. В продължение на 8 века в нея нахлуваха с необикновено постоянство от началото монголи, след това немци, след това шведи, французи, после пак немци. Всички те, както е известно, ни напуснаха здрава та набити и в изпокъсани мундири. Но всеки път всеки от тях разрушаваше колкото можеше, и ние, съветските хора, възстановявахме всичко отново с необикновено трудолюбие.

Американският народ сигурно разбрра, че това в края на краищата ни е много дотегнало. Сега ние сме голяма и развиваща се социалистическа страна, която е забравила отдавна какво е безработица и нищета. Ние още не сме възстановили напълно градовете, разрушени от войната. Но нашата промишленост и селско стопанство надхвърлиха довоенното равнище. Ние живеем добре и се надяваме, че ще живеем още по-добре. Ние строим заводи и жилища, клубове и университети, учим милиони деца на работници и селяни от 60 нации, обединени в Съветския съюз, в средни и висши учебни заведения. Всеки честен и обикновен човек не може да не разбере, че няма никъкъв смисъл за нас войната.

Наша страна — Съветският съюз — е за мир и дружба между народите, защото ние сме преди всичко държава на простите обикновени хора. Ние отстояваме делото на мира не защото сме слаби, а защото се стремим нашите хора да живеят щастливо и желаем същото за народите от цял свят.

За американския народ също така няма смисъл да воюва, поради простата причина, че никой не го заплашва. Следователно ние сме два големи и мирни народи и можем да заявим на всички, които търсят (следва на 3-та стр.)

БЪЛГАРО-СЪВЕТСКИЯТ ДОГОВОР

принос за укрепване на мира

Преди 2 години в Москва, в историческите кремълски зали, в присъствие на великия Сталин и на нашия безсмъртен народен вожд другаря Димитров, бе подписан съюзен договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ между нашата народна република и могъщия Съюз на съветските социалистически републики.

Това огромно политическо събитие беше посрещнато с неописуема радост от целия трудящ се наш народ. То беше поздравено от демократичната общественост на всички страни в света.

Сключването на българо-съветския договор утвърди чувството на сигурност в нашия народ, засили неговата вяра в щастливото бъдеще на родината. Той осигури широката братска подкрепа, която винаги ни е оказвал великият Съветски съюз, за изграждането на нашето народно стопанство, за построяване на социализма в нашата страна.

„Българо-съветският договор — заяви др. Димитров — при неговото подписване — отговаря напълно на жизнените интереси на нашия народ и отразява неговите най-съкровени възвращения.“

Българо-съветският договор гарантира завинаги националната независимост, суверенитета и социалната цялост на страната ни. Този договор, сключен между миролюбивите

народи на Съветския съюз и българския народ, допринася за още по-здравото укрепване на мира, дружбата и сътрудничеството между народите в Югоизточна Европа, той е ценен принос към усилията на демократичното човечество за запазване на световния мир.

„Българо-съветският договор — заяви др. Димитров — при неговото подписване — отговаря напълно на жизнените интереси на нашия народ и отразява неговите най-съкровени възвращения.“

В речта си, при подписването на договора, другарят Молотов заяви: „Съветско-българският договор е ново напомняне, че никакви империалистически интриги не са в състояние да разклатят спокойното и твърдо решение на Съветския съюз и народно-демократичните страни да се борят за общия мир, за съвместно противодействие срещу всички опити за империалистическа агресия.“

Договорите за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ, които Съветският съюз подписа с българския и другите народно-демократични страни, дадоха още по-голяма мощ на световния демократичен фронт, начело със Съветския съюз, в защита на мира срещу коварните опити на англо-американските империалисти да предизвикат нова световна война. В своята телеграма до генералния вожд на Съветските народи и на цялото трудящо се човечество, другарят Сталин, другарят Димитров при завръ-

щането си в България, след-подписването на договора, каза: „Със сключването на българо-съветския договор ние има-ме ново потвърждение на правотата и справедливостта на Съветската външна политика, усилията на която са насочени към укрепване на световния мир, демокрацията и сигурността на народите, към засилване на фронта на мира, начело с великия Съветски съюз, под Вашето мъдро роководство другаря Йосиф Висарионович.“

Две години се изменяха от подписването на българо-съветския договор. И всеки ден от тогава, все по-убедително потвърждава думите на другаря Димитров за неизменната и последователна политика на мир и дружбата между народите, която води великият Съветски съюз.

Нашият народ се гордее със сключения българо-съветски договор. Той е най-блестящ израз за голямото доверие, което Съветският съюз има към нашата страна и на братската дружба, като навеки споява нашият народ със Съветските народи.

В речта си по случай ратифицирането на договора на 1 април м. г. незабравимият съратник на др. Димитров, големият наш държавник, другарят Васил Коларов, каза: „Българо-съветският договор е едно велико постижение на народната република България, той е венецът на правилната национална политика на правителството на Отечествения фронт, възглавяван от др. Георги Димитров.“

Да пазим и да укрепваме това наше постижение. Да работим за все по-мощното разрастване и утвърждаване на сплителната българо-съветска дружба — тя е най-сигурният залог за осъществяване на нашето велико дело — изграждането на социализма в страната ни.

Лалу Ганчев.

Ходът на пролетната сеитба

ОКОЛИИ	Прол. пш.н.		Ечемик		Овес		Фий		Слънчоглед	
	засято	почист.	засято	почист.	засято	почист.	засято	почист.	засято	почист.
Коларовград	97.7	—	87	—	109.7	—	53.1	—	20.6	—
Н. пазар	93	—	70.9	—	94.5	—	33.2	—	19.3	—
Омуртаг	96.6	—	92	—	103	—	94.2	—	9.7	—
Попово	120	—	80	—	105	—	75	—	14	—
Преслав	95.4	—	106.1	—	100.2	—	63	—	22.7	—
Търговище	93.8	—	115	—	103.9	—	54.7	—	29.9	—
За окръга	98.6	—	83	—	103.3	—	58	—	16.7	—

С почитването и обеззаразяването на семената в Коларовградски окръг е приключено.

Изостава контрагуването на договорните култури. Тази опасност е голяма вреда с връзка във доставяне суровини за нашата индустрия. Наложително е активно намесване на всички организации за изпълнение в срока на договарянето със стопаните. Особено трябва да се наблегне за договарянето със стопаните за захарното цвекло и тютюна.

СЪОБЩЕНИЕ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ ЗА МИРА ИЗГРАДЕНИ КОМИТЕТИ ЗА МИРА

Коларовград--Околийски комитет от 9 души, 22 комитета по предприятия и учреждения с 120 души участници. В Коларовградска околия са изградени 25 комитета с 150 души участници. Проведени са 2 събрания и уредери 13 витрини съвместно с БНЖС по случай 8 март. Има и устроени вечеринки и други начинания.

Преслав. Изграден е Околийски комитет от 8 души. В околията има 24 комитета. Проведени са събрания с литературно-музикални програми.

Новипазар. Изграден е Околийски комитет за мир от 8 души. В околията има образувани 40 комитета с 183 члена.

Търговище. Изграден е околийски комитет за мира от 9 души. В околията са образувани 40 комитета.

Попово. В града са изградени 2 комитета за мир и Околийски комитет за мира. В околията са изградени 49 комитета. Проведена е конференция с турските свещенослужители.

Омуртаг. Изграден е Околийски комитет за мира. В околията има изградени 49 комитета за мира.

Окръжния комитет обръща внимание на това, да се постави въпроса за доизграждане комитети за мира в неизградените села в окръга.

Граждани и гражданки, За нередностите съобщавайте в редакцията на вестника.

ТИТОВСКА ПОДЛОСТ

В-ник „Работническо дело“ в брой 82 от 23 март помества статия под горния надслов, която предаваме изцяло.

За него не се позволяваше нито да се говори нито да се пише в Югославия. Не се поставяше никъде неговият портрет.

Общозвестно е, че презряната титова банда е лишена от всякаква чест и е пропита с най-долно лицемерие, подлост и бандитизъм. Това се потвърждава и от решенията на белградските власти да преименуват Цариброд в... Димитровград.

Установи се, че Тито е искал от изрода на българския народ Костов физически да унищожи Димитров и гневно се провиннал: „Докога този старик ще се изпречва на пътя ми!“

Титовата банда много добре знае кой е Георги Димитров, знае как той пламенно мразеше предателите, и шпионите В лицето на другаря Димитров тя виждаше главната пречка за осъществяване на своите пъкълни планове. Заради това още преди резолюцията на Информбюро тя се стараше да скрива от югославските народи величието на Димитров.

На титовите бандити добре е известно становището на другаря Димитров към тях. Те знаят, че той неведнъж категорично заклеми тяхното срамно предателство. На тях е добре известно и докладът на др. Димитров на петия конгрес на Българската компартия, в който бяха изброичени титовци като съюзници и помошници на англо-американските империалисти.

(Следва на 3 стр.)

Въжеиграчът Тито
(Карикатура от А. Коларов)

МЛАДЕЖКА КОЛОНА

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНАТА КАМПАНИЯ НА ДСНМ В ОКРЪГА

След получаването на инструкцията на ЦК на ДСНМ по провеждането на отчетно-изборната кампания, Окръжния комитет на ДСНМ изработи план за нейното провеждане в окръжната организация. Разработени бяха и смети по пунктови съвещения планове на Околийските комитети, за провеждането ѝ в околийските организации, след което започна и подготовката на самите отчетно-изборни събрания.

За изясняване въпроса за отчетно-изборната кампания и за приемане план за нейното провеждане, се прове-

доха и провеждат преди всяко отчетно-изборно събрание подготовителни дружествени събрания.

Проведоха се и първите отчетно-изборни събрания—81 в целия окръг. За същите обаче може да се каже, че недостатъчно добре се подготвят. Не се осигурява стопроцентовото присъствие на членовете. Процента на посещенията е между 89—90.

За отбелязване е, че по докладите се задават много въпроси във връзка със слабостите в работата на дружествата, но изискванията са недостатъчни.

Във въпросите и изказванията има сериозни опити за критики на ръководството на отделни членове и активисти, а също така и опити за самокритика: Обаче и критиката и самокритиката все още боязливо не смело.

Имайки предвид опита от първите отчетно-изборни събрания, да готвим следващия така, че да осигурим стопроцентовото посещение на членовете и да разгърнем смела критика и самокритика за изправяне на слабостите допуснати в работата по нашите дружества.

З. К.

МЛАДЕЖИТЕ ОТ НОВОПАЗАРСКА ОКОЛИЯ се борят за първенство в пролетната сеитба

Ентузиазизирана от миналата победа в есенната сеитба, младежта от Новопазарска околия се включи сега в още по-активно изпълнение предсрочно плана за пролетната сеитба. Те обещаха пред Ц. К. на ДСНМ, пред Окръжния комитет, пред О. К. на БКП и Околийския Народен съвет, че ще поемат шефството на отчетно-изборната кампания и обеззаразяването на посевните семена и техните обещания се превръщат вече в живо дело.

В сеитбените комитети и десятническите апарати са включени 894 младежи и девойки, членове на ДСНМ. До сега в семечистачните станции са работили 332 дневни детски бригади и групи, с участващи 1780 младежи, почистили и обеззаразили 676,829 килограма посевно семе или 94% от общо почистените семена за нашата околия. От младежите са зася-

ти с разни пролетни култури 22,369 декара.

Младежите вършват и нагледна агитация, като издават стенвестници, пишат лозунги, агит табла, черни дъски за отчитане на съревнованието и др., общия брой на които възлиза над 3000

Подпомогнати са в почистване и обеззаразяване на посевните семена и в засяването на пролетните култури 58 бедни войнишки и пострадали от фашизма семейства.

Особено се отличиха двата на ДСНМ в с. Белоградче, където младежите са почистили обеззаразили 69274 кгр. посевно семе и засяли 1551 декара с ранни пролетни култури. Д-вото на ДСНМ в с. Пет могили е почистило и обеззаразило 66590 кгр. посевни семена и е засяло 1003 декара площ.

Добре работят и д-вата в се-

лата: Марково, Стан, Дойранци, Вълнари, Войвода, Беджене, Никола Козлево Стоян Михайловски Козово и др.

В пролетната сеитба са включени активно и младежите ЗВЕНА при Т. К. З. С в околията. Младежкото ЗВЕНО в с. Марково ръководено от др. агроном Ангел П. Спасов е приключило сеитбата в своето опитно поле от 100 декара. Засятата пролетна пшеница от Звеното вече е поникнала. Младежкото звено в с. Марково обявява съревнование не само на всички младежки звена в околията, но и на всички в страната за получаване на по високи и доброкачествени добиви от опитното поле.

Добре работи и младежкото ЗВЕНО в с. Пет могили, състоящо се от 8 члена което е почистило и обеззаразило 7420 килограма посевно семе и е

ИЗ ОКРЪГА

ЗДРАВЕН КУРС В ПОПОВО

По инициативата на градското женско дружество гр. Попово, се проведе 4-дневен здравен курс. Курса се посещаваше от около 120 другарки. Изнесоха се следните лекции: „Простудно заболяване“ от д-р Ганчо Димов; „Бронхо-пневмония“ „Ревматизъм“, „Детска летна диария“ от д-р Петрунов; „Очно заболяване“ от д-р Б. Димев, „Болеста рак в днешно време“ от д-р Ради Савов.

Лекциите бяха изнесени на достъпен за слушателките език и бяха разбрани от всички другарки.

Другарките бяха много дисциплинирани. Идваха точно навреме.

Посетилите курса жени останаха много доволни и пожелаха за в бъдеще да се провеждат често такива здравни курсове за внедряване добра здравна просвета на жените — майки.

Софка Величкова

Масов трудов ден

На 12 март в с. Ясенково, Коларовградско, по инициатива на партийната организация бе проведен масов безплатен трудов ден. В трудовия ден взеха участие 345 души българи и тръци, комунисти и безпартийни. В направата на 2 километра междуселски път участваха 185 души, 85 души обелиха 256 броя трупи за електри-

засяло 76 дек. с пролетна пшеница и 65 дек. с ечемик.

Разбрали правилно тази тъй важна задача от Димитровската петилетка през настоящата година младежите от Новопазарска околия работят ударно, за да помогнат за предсрочното изпълнение на плана за околията и да запазят с чест и достойнство извоюваното национално първенство в есенната сеитба и есенната дълбока оран.

Лидия П. Цолова

чески стълбове, 30 души взеха участие в прочистването на селските кладенци и 45 души с колите си извозваха чакъл.

Извършената работа се оценява на около 100000 лева.

Така между турци и българи партийни и безпартийни в задружен труд се създават здрави другарски чувства.

ТЕАТРАЛЕН КОЛЕКТИВ в с. Смядово

Новосъздаденият театрален колектив при читалище „Братство“ с. Смядово, Коларовградско на 4. II. т. г. изнесе битовата драма „Земя“ в 3 действия от Марий Ягодов. Всички участващи в пиесата под ръководството на др. Стефан Н. Гайдов изпълниха с успех ролите си. Целта на колектива е освен културно-просветната дейност е и подпомагане изграждането на новостроящата се читалищна сграда. В момента колектива подготвя няколко пиеси, като на първо време ще изнесе пиесата „Васа Железна“ от М. Горки.

Т. ЙОРДАНОВ

Проведен трудов ден

В изпълнение на своите обещания във връзка с преименуването на града работниците от Земеделското с-во при Гр. нар. съвет—Коларовград проведеха трудов ден на 19. II. т. г.

В работата участваха 13 души. Почистени бяха от гъсеници 154 дръвчета (овошки), оформени коронки на 67 дръвчета. Триориани бяха 440 кгр. овес и 612 кгр. фий. Един другар работи в счетоводството.

Окуражени от отличния резултат от трудовия ден, работниците обещава да изпълнят и другите си трудовни набеязани от профгрупата.

Напредъка на селското стопанство в СССР

През тази година навършиха 20 години откато селячеството по призива на Болшевишката партия, пристъпи към масовото създаване на колхозите.

През тези 20 години на развитие на колхозния строй, селското стопанство в СССР коренно се преобрази. То стана социалистическо. Тук няма нито частна собственост на земята и на основните средства за производство, нито експлоатация на наемния труд. Земята, отдадена на колхозите за вечното ползуване, представлява всенародно достояние. Иматът на колхозите е кооперативна, колективна собственост на обеднените селяни. Трудът на колхозниците и неговото заплащане са организирани по социалистическия принцип: от всеки според неговите способности, всекиму според неговия труд.

Селското стопанство в СССР е най-крупното. То има повече от 250,000 колхоза и около 10,000 совхоза. Поземлената площ на средния колхоз се равнява на 1,300 хектара, а на средния совхоз — на 3,100 хектара. Такива крупни стопанства няма в нито една страна.

Селското стопанство в СССР е най-механизираното в света. Съветската индустрия снабди совхозите и колхозите с първостепенна техника, с трактори, комбайни и др. селско-стопански машини. За организираното обслужване на колхозите с техника по инициатива на Й. В. Сталин бяха създадени държавните машинно-тракторни станции. Понастоящем те са около 8,000. МТ станции по до-о-

вори, сключени с колхозите, обслужват около 95% от цялата посевна площ. Механизиран са всички работи, изискващи по-дълго време. Трудът на колхозниците е облекчен. А в САЩ тракторите се използват само в една трета от най-заможните фермерски стопанства, понеже обикновеният фермер няма възможност да притежава трактор.

Селското стопанство в СССР е най-напредничавото и прогресивно стопанство в света. То се ръководи от най-новите постижения на агрономическата наука. По селата работят повече от 300,000 агрономи, землечери, зоотехници, ветеринарни лекари и фелдшери. Из средата на колхозниците бяха излъчени и получиха специална подготовка 800 хиляди ръководители на тракторни и полевъдни бригади, 600 хиляди ръководители на животновъдни стопанства, около един милион трактористи и комбайнери и милиони други квалифицирани колхозници, занимаващи се с животновъдство, лозарство, пчеларство. Съветското правителство и партията на Ленин-Сталин се грижат за тези хора и ценят техния плодотворен труд. За високи постижения в полевъдството и животновъдството повече от 3,000 челници на селското стопанство получиха званieto Герои на Социалистическия труд, десетки хиляди колхозници и работници от совхозите са наградени с ордените и медалите на Съветския съюз.

С помощта на съветската агрономическа наука колхозниците успешно усвояват модерната тревополна система в земеделието. Те участват с ентузиазъм в осъществяването на великия Сталински план за преобграбяването на природата в степните и гористо-степните райони на страната През 1949 година бяха извършени засажданията на защитните горски пояси върху една площ, надминаваща 500 хиляди хектара. Още една голяма площ е подготвена за засаждане на гори през 1950 година.

Селското стопанство в СССР стана най-производителното селско стопанство в света. Посевната площ, в сравнение с дореволюционните години, е увеличена на 32 милиона хектара. Добивът от колхозните и совхозните поля е значително увеличен. По време на царска Русия, през 1913 година, която беше с най-богатата реколта, бяха получени от селското стопанство 21.6 милиона тона зърнени храни и 740,000 тона суров памук, а през 1940 предвоенна година колхозите и совхозите дадоха на съветската държава 38.8 милиона тона зърнени храни и 2.7 милиона тона суров памук. Колхозите и совхозите с чест издържаха изпитанието на втората световна война, като обезпечиха непрекъснатото снабдяване на съветската армия и населението с продоволствени и индустриални суровини.

Колхозният строй избави завинаги съветските селяни от нуждата, рязко повиши тяхното материално благосъстояние.

Колхозниците консумират селско-стопански продукти повече отколкото селяните до колективизацията. Паричните доходи, които се разпределят между колхозниците по трудо-

дни, с всяка измината година се увеличават. Хиляди колхозистанаха милионери. Колхозниците стават все по-заможни. Появиха се милиони колхозни семейства, които получават срещу своите трудовни за една година по 80 центера зърнени храни (в зърнените райони) и по няколко десетки хиляди рубли парични доходи в памучните, цвеклопроизводителните, ленопроизводителните, животновъдните, лозарските, лимонени и овощарски райони.

В колхозните села се разгърна една истинска културна революция. Колхозниците станаха грамотни хора. Техните деца, достигнали училищна възраст, се учат безплатно и получават задължително 7-годишно образование. Много младежи и девойки от селата продължават образованието си във висшите и средни учебни заведения. В селата се наброяват 61.636 масови библиотеки, 95,274 клубни учреждения, 18,802 кина, 7,227 болници и родилни домове, 14,372 лечебни амбулатории, 26,791 фелдшерски пункта с безплатно обслужване на населението. Броят на тези културни учреждения в селата продължава да расте.

Селското стопанство в СССР успешно изпълнява плана на следвоенната Сталинска петилетка, бърже ликвидира тежките последици на войната и бурно се развива. 97 хиляди колхоза, разрушени от хитлеровците, са възстановени наново—1,876 совхоза и 2,890 държавни машинно-тракторни станции са също възстановени и нови стотици МТС станции са създадени. Само през 1949 година селското стопанство получава от съветската индустрия 150,000 трактора и 29,000 комбайна, значи 3—4 пъти в повече отколкото в довоенната 1940 година.

Добивът от колхозните поля расте с всяка измината година.

Г. М. Маленков, в своя доклад, посветен на 32-годишнината от великата Октомврийска социалистическа революция, ярко показва успешното следвоенно развитие на селското стопанство в СССР. През 1948 година реколтата на зърнените култури почти достигна реколтата от 1940 година. Реколтата през 1949 година надмина уровня на тази от 1940 година. През настоящата година колхозите и совхозите преодолиха на държавата 128 милиона пуда хляб в повече, отколкото през миналата година. Проблемът за зърнените храни в съветската страна е вече разрешен. С това са създадени условията за по-нататъшното развитие на всички отрасли на селското стопанство. Успешно се изпълнява държавният тригодишен план за развитието на животновъдството. Колхозите и совхозите през последната година увеличиха броя на едрия рогат добитък с 20%, на дребния рогат добитък с 13% и този на свинете със 72%.

Това даде възможност да се добият през 1949 г. значително повече мас, месо и мляко, отколкото през миналата година. През текущата година маслодайните растения, захарното цвекло и другите селско-стопански произведения бяха в много по-голямо количество. Заедно с увеличаването добива на селското стопанство, расте материалното благосъстояние на колхозниците и на целия съветски народ.

В СССР се създава такова изобилие на продукти, което е необходимо за прехода от социализма към комунизма.

Пример за подражане

На 22 март бяхме в Коларовград с „Щайера“ на ТКЗС с. Велино. При завръщане към село догоних „Щайера“ с реисова кола на Градския народен съвет. При бързана съм забравил полушубата си в колата, която ми бе върната от кондуктора Георги Енчев, на когото благодарая за проявената чистост и го соча като пример за подражане.

Марин Тодоров
член на ТКЗС с. Велино

Тържество по случай 8 март

с. Новосел, Коларовградско По почин на ръководството на Женското еружество в селото ни мджународния ден на жената беше отпразнувано тържествено. По желанието на членовете бе образувана народна трапеца. Присъствуваха над 90 жени членки и нечленки, мъже и много младежи.

Бе подонесено приветствие от секретаря на БКП и председателя на селсевета. Учителката Златева изнесе доклад за ролята на жената при преходния период към социализма и правата на жената.

Тържеството завърши с литературна част и се изнесе пиесата „Пристанала“. Особено се проявиха др. др. Тонка Димитрова, Стоянка Йорданова, Йордан Пенев и др. След пиесата имаше и весел част.

Посетителите останаха много доволни и обещаха за следващата година още по-тържествено да отпразнуват 8 март.

8 март в с. Веселиново

с. ВЕСЕЛИНОВО, Коларовградско. 8 март международния ден на жената бе отпразнуван при голяма тържественост и веселие. Тържеството бе открито от хора на БНЖС съвместно с членки от ДСНМ, след което другарката акусерка прочете доклад за 8 март-международния ден на жената. Сцената и салона бяха украсени подходящо с лозунги. Непосредствено след доклада бе представен монтажа „Празнична веселост“.

От бюфета и томболата беше реализирана чиста печалба от 8500 лева, която сума бе оставена за помощ на женското държество в селето.

М. Арсева.

ОБЯВА

Обявявам на интересувашите се, че продавам собственото си дворно място с овощна градина и двуетажна градина не мазе и сайвант, находяща се срещу картофената градина.

Справка:

Жечка Тодорова Севкова ул. Априлов 68, Коларовград

ИЗГУБЕНА кватирка № 493605 от заема на свободата от 15 VI 1945 год. на сума 1500 лв. на Митко Александров от с. Средня, Коларовградско — невалидна.

Едно обяснение

От няколко дена в града са пуснати ябълки. Между гражданството се пуснало слух, че се продават нагнили ябълки. В същност процента на нагнилите ябълки е съвсем малък и кооперацията е взела мерки нагоилите ябълки да се отделят, и да се продават само доброкачествените. А вината за нагниване на ябълките не е на „Наркоп“, а е на кооперацията в Кюстендилско която лошо е съхранявала ябълките.

За това ще се иска отговорния от гореспомнатата кооперация в Кюстендил.

От редакцията

РЕВОЛЮЦИОННАТА БДИТЕЛНОСТ за разкриване и обезвреждане враговете на народа

„Строителството на социализма се извършва в условията на изостряне на класовата борба. И класовата борба няма да загълхне, а ще се изостри. Капиталистическите елементи, които отиват на дъното, бясно се съпротивават. Те имат поддръжката на англо-американския капитализъм. „Така др. Вълко Червенков характеризира условията, в които се развива социалистическото строителство у нас и поставя проблемата за изостряне и развиване революционната бдителност на партията и трудящите се спрямо народните врагове, защото врагът у нас все още съществува, защото не са още преодолени условията, които го подхранват. С разкриването на трайчостовата банда и справедливата народна присъда, врагът получи сериозен удар. Но това не може да ни успокои и да решим, че врагът е вече ликвидиран. Напротив, днес враговете стават по-предпазливи, те се явяват точно там, където най-малко ги очакваме, и вършат предателската си и вредителска дейност. „Видимото на повърхността спокойствие — казваше др. Георги Димитров, никога не бива да ни въвежда в заблуждение и да смятаме, че вражеската дейност е намаляла или изчезнала.“ За това се налага да бъдем внимателни, трябва да създаваме такава атмосфера, в която врагът няма да се прикрива, а ще можем да го открием и обезвредим.

Ако след процеса на трайчостовата банда врагът е зашеметен, не бива да забравяме, че той не е доубит. Ние знаем, че главният метод на врага е да вербува свои агенти в командните и отговорни постове на партията и държавния апарат. Такива той търси и между стопанските и други дейтели. Той не пропуска да използва всеки, който може да му бъде в услуга, независимо къде ще го намери. Новият процес срещу агента на американското разузнаване изостря отново вниманието ни, разкрива упоритостта на врага и слага за практическо решение даденото предупреждение от др. Вълко Червенков: „Трябва да се създава такава обстановка в страната, при която врагът да не може да работи, да не може да се укрива. Обвинителният акт посочва с изобилни данни и признавания на обвиняемите как американските дипломати са вербували шпиони, къде ги търсят и къде точно ги

намираат, пренебрегвайки всякакви международно приличия, само да се доберат до сведения, които ще използват против сигурността на България. За тази цел враговете на българския народ прибегват до сметта на нашата общественост — бездарни фалшификатори, разпространители на слухове, наследници на национализирани предприятия. За различните фалшификации на врага са необходими бланки на държавни учреждения, печати, снимки, даже и любителски и екскурзистски български архиви и пр. и пр. Затова г-н Хийд поръчва на подсъдимата Риндова, когато е на разходка по дунава, да прави снимки непременно с изглед към българския бряг, па дори да да бъде с компания.

Ако този служител, от когото е била взета болничната бланка, е бил осторожен и внимателен, ако беше достатъчно бдителен, сигурно удостоверението от нервно-психичната клиника нямаше да бъде в ръцете на американските дипломати. А те пазят добре и личната карта на един легионер, който по рано е избягал в Турция. Сдобили се с тия документи, за американската дипломация е лесно да фалшифицира, и те решават да впишат името от личната карта в болничната бланка и направят луд своя агент Шипков, като погрешно са смятали, че той ако не успее да избяга, ще използва дадената му отрова и трупът му не ще ги издаде.

Дълг на всички е да бъдем бдителни, да мобилизираме революционната бдителност на цялата партия и трудещите се, на всички държавни органи. Много наши другари забравиха за съществуването на класовия враг, притъпиха своята бдителност и не пазят държавната тайна, смятайки че естеството на работата им не може да бъде интересен обект за врага. Те забравят, че врагът е многолик, че той създава най-различни канали с които си служи за създаването и подхранването на конспиративните банди, за подготовка и извършване на саботажни, шпионаж и убийства. Забравиха че той е коварен и подъл. Затова борбата за разпознаването, разобличаването и обезвреждането на враговете трябва да стане основна задача на всички нас, за трудещите се, които с героически ентусиазъм градят социализма в нашата страна.

Захарина Чолакова

СЪОБЩЕНИЕ

НА АДМИНИСТРАЦИЯТА на в. „НАРОДЕН ПОДЕМ“

Умоляват се всички граждани абонати на вестника при идване на нашия инкасатор да си платят изтеклите си абонаментни задължения към вестника.

Желающите да се абонира за вестника, могат да сторят това всеки присъствен ден от 10 до 12 часа в редакцията на вестника стая № 8 при Окол. комитет на Отечествения фронт.

От администрацията

Изказванията на Александър Фадеев на митинга в Медисон Скуер гардън

продължение от 1 страница

обогатяване от войните, и на техните вестници, които се опитват да раздухват войната. „Колкото и да се стараете, господо, ние няма да воюваме.“ На нас, съветските хора, ни става весело, като прочетем в някои чужди вестници, че съветските хора уж нямали „свобода“ да изказват своите мнения. Подобни вестници, още неуспели да изслушат вашето мнение, не казвам да го напечатат, защото зная, че това не може да се случи, започват с изкривено лице да ви отблъскват с ръце и да викат:

„Знаем, знаем—вие ще започнете сега да ругаете Атлантическия пакт“.

Време е да се разбере, че да се поставя сега въпросът за свободата и несвободата пред съветския човек е по-нелепо, отколкото ако той е бил поставен на американеца, след като е водил войната за независимост.—„Това е моята страна, аз я спечелих за свободен живот, вървете по дяволите“—би казал американецът от онова време.—„Ние, съветските хора, построихме съветския съюз със свои ръце, неговите полета са оросени обилно в нашата кръв в борбата за независимост, върху всеки врагден камък има капки пот от нашия труд, във всяка книга витае нашият гений. Ние обичаме своето отечество, това е възвъздъхът, който дишаме—каво искате от нас?—Така можем да отговорим ние, съветските хора, на подобни въпроси. А ако на някой в Америка или Западна Европа нашата старна на социализма не се харесва, то аз мога да припомня, че американската демокрация след декларацията от 1776 година също така не се харесваше на мнозина.

Ако изхождат от уважение към националния суверенитет и националната култура и се стремим нашите народи да живеят дружно, ние бихме могли да се разберем и в случаите, когато нещо не ни харесва. Нали в продължение на повече от столетия старата царска Русия и американската демокрация можаха да се разбират и да живеят в мир. По същия начин биха могли да се разберат днешна Америка и нова социалистическа Русия.

Що се отнася до Атлантическия пакт аз няма да се унижа да го ругая, но ще задам един въпрос, естествен в устата на писател, чиито книги са преведени на повечето световни езици.

Ако този пакт е създаден, за да обедини народите, то защо не е привлечена към него и моята страна? Или Балтийско море се намира по-далеч от Атлантическия океан, отколкото Адриатическо море? Привличането към пакта например на Италия и непривлечането към него на такава страна например като СССР едва ли може да се обясни с местонахождението им по отношение на Тропика и Рака.

Ракът изобщо не е онова създание, върху което може да се изгради благополучието на хората и взаимното разбиране между народите. Страхувам се тези символистичен пакт да не разкъса с клещите си света на части.

Има едно прекрасно същество на земята—човекът. Не е ли по-добре да се създадат такива обединения, които биха спомагали за укрепване дружбата между всички народи в името на човека?

Струва ми се, че американският народ не затова е издал първата в света декларация за независимост, та след 160 години да има за учител Чърчил с неговата расова теория и проповед за война.

От своя страна мога да ви уверя, че съветският народ се отнася със симпатии към американския народ, ние изучаваме с интерес вашата история, в която има близки нам страници. Ние преведохме на руски език и на други езици произведенията на много американски писатели, издадохме книги с общ титаж от 40 милиона екземпляра. Някои извлечения в печата, че уж ние не искаме да създадем културни връзки със САЩ, могат да се обяснят само с крайна необикновеност. Но ние желаем именно ония връзки, които укрепват сътрудничеството между нациите и мира между нациите. Тагава да тръгнем напред в името на мира, въпреки враговете му. За дружба между народите! За мир в целия свят!

Физкултура и спорт

ФУТБОЛ

1. На 15 и 18 в града ни се състояха 2 футболни срещи между ДСО „Спартак“ и ДНВ която завърши при резултат 3 : 1 за първия отбор, и втората среща между ДСО „Динамо“ и ДСО „Спартак“ която се спечели от динамовци с 1:0. Остава да се изиграят още 4 мача след което в зависимост от събраните точки ще се определи и тима представител на Коларовград в окръжна група.

2. На 19 т. м. в Коларовград се състоя футболна среща валидна за първенството на Северната група между ДСО „Строител“ и ДСО „Червено знаме“ Павликени. При напрегната и интересна игра мача завърши при резултат 0:0.

3. На 19 т. м. се състоя приятелска среща между футболните отбори на селата Лозево-Струйно завършила при резултат 5:0 за Лозево.

4. На 12 мач в окръга започна първенството на А окръжна група, с провеждането на първия кръг, който завърши при следните резултати: В Попово „Червено знаме“ с 4:0 „Червено знаме“ Коларовград 2:4 В Омуртаг—Червено знаме“ с 4:0 „Червено знаме“ от Преслав 6:1 В Търговище—Строител“ с 3:0 „Динамо“ от Н. Пазар 0:0. В Коларовград—Торпедо“ с 3:0 Динамо от Попово 3:3.

**ЧЕТЕТЕ
в „НАРОДЕН
ПОДЕМ“**

Критика и самокритика

КЪДЕ СА ЗАСАДЕНИТЕ ФИДАНКИ на ЦИГАНСКИЯ БАИР (Чели баба) и кой е виновен за унищожението им

Когато миналата година започна залесителната кампания, изрично беше казано, че залесителните мероприятия са важно дело, но не по-малко важно е охраняването на залесените обекти. Сега се оказва, че всичко това било от рода на добрите благопожелания, а залесителните обекти на циганския баир са били „гримливо“ огризани от добитъка.

Някои казват, че всяка година се случавало така, че лесничейските дейтели неуморно залесяват, а след това скотоводните дейтели спокойно и безнаказано за един ден или нощ унищожават засадените фиданки. И така историята се повтаря — тихо, безметежно, безнаказано всяка година.

Сега се пита кой е виновен? Ардашес и неговият добитък ли?

—Верно е, че Ардашес заедно с воловете си могат да бъдат най-сериозно подозрени в това, че са изтръгнали палмата на първенството в това унищожително дело поради географските преимущества които имат, но къде са отговорните за охраната на залесените обекти лесничейски органи?

Държавния контрол ще надникне ли в тази тъмна материя?

Това е толкова по-важно сега, когато се вършат наново залесителни мероприятия.

МАЛКО ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ

На 19 т. м. в салона на Д. Н. В. питейките от обществото „Т. Петков“ — Коларовград изнесоха литературно музикална „ВЕЧЕР на МИРА“ Бяха изнесени от твй добре подготвената програма, но за голямо съжаление само 30 граждани бяхме щастливците да се насладим на хубавите песни и балети, които изнесоха децата. Нека друг път

гражданството на Коларовград се почувства задължено да отпаде по-голямо внимание на тези деца, които са готови да работят и да им поднесат такава наслада.

Гражданин

Б. Р. Гражданина бихме можели да отпратим упрек и върху начина на проигриране на „Вечерта на мира“.

ТИТОВСКА ПОДЛОСТ

(продължение от 1-ва стр.)

листи за разбиване единството на южните славяни.

Заради това в своята клеветническа кампания титовци отпразвиха гнусни хули и срещу другаря Димитров. Такива хули има и в безсрамното „отворено писмо“ на Димитър Влахов, което титовата „борба“ публикува в началото на миналата година.

Но жизненият път и делото на другаря Димитров, любовта почита и признателността към него на трудящите се от цял свят, любовта към него и на трудящите се в Югославия са твърде големи. Тъпоглавата титова банда разбира, че с хули срещу другаря Димитров сама себе си разобличава.

Затова титовци в края на миналата година чрез устата на шпионското нищожество Джилас изказаха гнусната и фамозна по своята подлост и безсрамие клевета, че другарят Георги Димитров е бил с тях и им „съчувствувал“. За да бъде цинизма по-полям, с името на другаря Димитров те наименоваха града, в който живее българско население, града който пъшка под бутуша на настървените палачи на ранковичевата полиция, но който не прекланяйки глава пред зверствата на титовци, се бори срещу техния фашистки режим.

С това възмутително кощунство титовата банда се опитва да скрие своя фашистки лик зад светлия образ на другаря Димитров.

В тоя подъл опит на титовци се крие и змийски коварното намерение да противопоставят другаря Димитров на неговия верен ученик другаря Червенков и другите верни ръководители на Българската компартия, да изчаят българските трудещи се, да хвърлят кал върху огромния авторитет

на другаря Димитров. Това е част от усилията им да смутят социалистическото строителство, което кипи в Народната република България.

След смъртта на Маркс лакеите на буржуазията се опитаха да го противопоставят на неговия най-близък и неразделим сътрудник и приятел Енгелс. След появата на Ленин те се опитаха да му противопоставят Маркс и Енгелс. А след смъртта на Ленин започнаха да нападат гениалният продължител на неговото дело и вожд на трудящите се от цял свят—другаря Сталин, че „отстъпил“ от Ленинизма. Това и титовци повтарят днес папаласки.

Титовските лъжи за „съчувствие“ на другаря Димитров представляват само приложение на този стар метод. Той не помогна на поранните предатели на работническата класа, не ще помогне и на титовци.

Георги Димитров е гордост за работническата класа в целия свят. Неговото име стана знаме на трудещите се в цял свят в борбата за свобода, мир и демокрация в борбата за комунизма. А презряната титова банда остава и ще остане като мръсно петно в историята. От нейната подла дейност ще се гнусят съвременниците и бъдещите поколения.

„Историята върви напред и чисти всичко, което стои на пътя на прогреса“ (Димитров за титовци). не е далеч денят, когато и югославските трудещи се, черпейки увереност и вдъхновение от живота на своя голям приятел и учител другаря Димитров, ще залечат от лицето на земята титовата банда от фашистки мракобесници и ще върнат Югославия в лагера на социализма. Р. Пешикан. югославски политемигрanta

Съдия Изпълнител при Коларовградски Окол. съд

ОБЯВЛЕНИЕ № 414/49 Обявявам на интересуващите се, че от 31. Март 1950 г. до 15. Април с. г. до 17 часа включ. в канцеларията ми в гр. Коларовград ще се произведе публична продажба на 3/20 ид. части от недвижимите имоти—ниви, принадлежащи на Н-ците на Желю Станев Вълчев от с. Енево Н. Паз. за дълг към Тодор Петков Йотов от гара Каспичан. Желаящите да купят имота, могат да се явят в канцеларията ми всеки присъствен ден и час, да прегледат книгата и да наддават, след като внесат залог за правоучастие в търга в Б. Н. Банка или Популярна банка Коларовград 10% от първоначалната оценка в банково удостоверение, което да ми се представи.

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщаваме на интересуващите се художници в страната, че в 5 дневен срок от деня на публикуването на настоящето в вестник „Народен подем“ ще отдадем на търг по доброволно спазряване изографичването на църквата в Преслав.

Разносните по търга са за сметка на предприемача.

От църковното настоятелство

ФИЛМЪТ „ИВАН СУСАНИН“

постижение на българската кинотехника

Знае се, че музикалният филм е един от най-трудните за реализиране жанрове на киноизкуството. Независимо от сложните драматургични и артистични изисквания, създаването на музикален филм предполага съвършена техника. Липсата на апаратури за снемане на пеене и музика правеха невъзможно в миналото снемането на български пълнометражни музикални филми.

Създавайки държавното предприятие „Българска кинематография“ нашето правителство постави пред него задачата да положи основите на българския национален филм във всички му видове. За изпълнението на тази задача, „Българска кинематография“ не само запланира и достави, най-вече от Съветския съюз, съвършени технически киносъоръжения и апаратури, но и насърчи щедро постиженията на наши конструктори и изобретатели в областта на филмовата техника.

Едва при тия условия беше вече възможно замислянето и реализирането на първия наш пълнометражен художествен музикален филм „Иван Сусанин“, по едноименната опера на Глинка.

По сценарий, филмът „Иван Сусанин“ не трябваше да бъде механично заснемане на оперните картини, а филмова разработка на сюжета при паралелното използване на най-ценните музикални мотиви, арии, кантитени и песни. Операторът Бончо Карастоянов имаше за задача да премахне рамките на сцената и да снее сценарното съдържание така, както се развива в живота. Това изискване бе свързано с огромни трудности при раз-

положението на осветителните тела, при избиране точки и ъгли на снемането, при движението на снимачната камера и т. н. За успешното постигане на целта бе пусната за първи път в ход доставената от Съветския съюз съвършена снимачна камера „СК-31“. Свърхчувствителната и точна оптика на тая апаратура в ръцете на един от най-изтъкнатите наши майстори на художествена киноснимка позволи да се снемат безпогрешно масовите сцени на полския бал, на картините пред манастира, в гората, епиготът на операта и т. н. Благодарение на постигнатата пластичност на кадрите, зрителят забравя, че гледа оперно представление и добива пълната илюзия, че следи драмата която се развива в самия живот.

Постижения на българската кинотехника е построена, от нашия млад конструктор Димитър Димитров, звукозаписна апаратура, резултати от която достойно могат да съперничат със звукозаписите на най-съвършените чужди апаратури. Целият звукозапис на филма „Иван Сусанин“ е направен с построената у нас, от наш конструктор, звукозаписна апаратура.

Значението на това обстоятелство може да бъде преценено правилно само като се има предвид, че 80% от качеството на художествен музикален филм зависи от съвършенното записване на музиката и пеенето. Колективът за звукозапис, състоящ се от самия конструктор, от опитния тонтехник Георги Кръстев и неуморния им помощник Евгени Ганчев, с тясно сътрудничество с музикалния отговорник на продукцията композитора Боян Иконо-

Архив на Коларовград ЗАБРАВЕН МУЗИКАНТ Коларовградски занаятчия

В миналото си гр. Шумен е дал ценен принос във всички области на нашата духовна и материална култура. Той е и люлката на родната ни музика която среща в лицето на просветените шуменци възторжени почитатели и намерила благоприятни условия да се развие и достигне сегашния си ръст. За това много спомогнало доброто благосъстояние на коларовградското гражданство, дало възможност да се развие по-висок духовен живот. Голяма е услугата и на унгарските емигранти, които имали свой оркестър под диригентството на Шафран, първият учител по музика на коларовградци. Най-даровитият му ученик Добри Войников, неуморим музикален и театрален деец, успешно трансирал основните стъпки на българското музикално изкуство и отбелязал насоките на понататъшния му правилен развой. За късо време делото му било продължено от Атанас Пенчев. Но и след неговата ранна смърт (1866 г.) музикалното дело в Шумен не замряло. Начело на музикалния живот изпъкна, дори до освобождението, младия майстор — шивач Костаки Хаджи Христов, сега напълно забравен от своите съграждани. Дори и Анастас А. Стоянов, който ни е оставил подробни бележки за развитието на музикалното дело в града, не споменава неговото име.

Костаки х. Христов е бил съвременник и връстник на Д. Войников. Доста отрано баща

мов, се е справил отлично със задачата си. Нашата обществено очаква да види на екрана българския музикален пълнометражен филм „Иван Сусанин“, който по отношение на изискванията си снимачна и звукозаписна техника може да се смята като сериозно постижение на нашето младо филмово изкуство.

му го взел от училище и изпратил да се учи на занаят, за да го подпомага в изхранването на семейството. Наскоро дошли унгарските емигранти. В дома на баща му, находящ се на ул. „Джамийска“ (сега Л. Кошут) бил настанен на квартира музиканта Шафран, който бил добър шивач и в свободното си време давал уроци по музика. За малкия шивачки чирак настъпил нов живот — той бил очарован от музиката и въпреки строгата заара на баща си, се навъртал все около чужденеца — квартирант. Забелявайки природните му музикални дарби, Шафран успял да склони упорития баща да позволи на сина си да учи при него и го подготвил като добър цигулар, давайки му едновременно с това и първите уроци по шев на модни европейски дрехи. Не след много Костаки станал майстор-френктерзия, сдобил се с самостоятелен дюкян, но не забравил цигулката си, често вземайки участие в оркестрите на Д. Войников и Ан. Пенчев.

След смъртта на последния, като най-добър цигулар и подготвен музикант, Костаки х. Христов поел диригентството на еснафския оркестър. В това си качество, без да изоставя своя шивачки занаят, въпреки малкото си образование и нищожна теоретична музикална подготовка, той се проявил като опитен музикален педагог, грижливо и настойчиво подготвил няколко випуска ученици по цигулка, китара и флейта. При него се учили не само еснафски синове, калфи и чираци, но и ученици от класното училище, от които също бил съставен оркестър. Тия оркестри свирили на народни тържества, празници, в антрактите на театралните представления в читалище „Арх. Михаил“ и при училищни изпити.

За музикалната дейност на Костаки х. Христов свидетелствуват две неоспорими дока-

ПАРТИЯТА

Някога през робските години
тя ми вдъхна вяра в свободата
и с ръка ми даде карабина
за да тръгна смело във борбата.

С нея бях в гората партизанин
с нея срещях вражите куршуми
и лекувах бойните си рани
с топлите ѝ като ласка думи.

И сега отново пак със нея
щом край струга весело застана
двамата усмихнато копнеем
ударник в бригадата да стана.

Тя ме гали, мъмре и опътва,
сочи ми желаната победа
и ми казва топло: „смело стъпвай
и далече, и далече гледай!...“

Сергей Дубов.

Кино и театър

Държавният народен театър от 27 т.м.салона кино „Г. ДИМИТРОВ“ представя съвременната съветска пиеса „ГЛАСЪТ НА АМЕРИКА“

Читалищно кино съветския художествен филм „СИНОВЕ“

зателства (намират се в „Архива за гр. Коларовград“). Първото е една нотна тетрадка, лично попълнена от Костаки от 1861 до 1866 г. с около 50 музикални сюжети: полки, мазурки, валсове, кадрили, маршове и откъслечи от опери. Прави впечатление не само разнообразие на този музикален репертуар, но и прилежането с което занаятчия — музикант е водил нотната си тетрадка. Вторият документ представлява снимка на ученическия оркестър от 1874 г. В средата на снимката е Костаки х. Христов с палка в ръка. Оркестрантите на брой 7, са с инструментите си цигулки и флейти. Между тях личат няколко впоследствие видни граждани: Ефтим Друмев, Преслав Добропладни, Илия Димитров и Анастас А. Стоя-

нов (едва 20 год., тогава ученик в Цариград, вероятно в ваканция).

След освобождението, когато на музикалното поприще в града се явили младежи, даровити и с специална музикална подготовка шуменци Анастас А. Стоянов и Рачко М. Рачев, Костаки х. Христов преустановил музикалната си дейност и се отдал само на занаята си. Починал в 1885 год.

Костаки х. Христов е заслужил труженник в изграждането на основите на музикалното дело в Коларовград проължител и пазител на традициите на нашия голям възрожденец Д. Войников. Той е и основоположник на първия български самодееен еснафски оркестър.

Г. Ст. Дж.

БОЛШЕВИШКАТА ПАРТИЙНОСТ НА СЪВЕТСКОТО КИНО

Е. СМЕРНОВА

превъзпитание на всички пролетарски слоеве на населението и на първо място на селското.

Резолюцията отбелязваше, че киното трябва да способствува за засилване на идеологическото влияние и въздействие на пролетариата върху дребнобуржоазните слоеве на населението.

Партията, ръководена от И. В. Сталин, поставяше пред съветския кинематограф широко и практически проблемите на социалистическия реализъм, на народния характер, на възпитателното значение на художествените произведения. Партията не само, че развиваше теоретично новата ленинско-сталинска естетика, тя разрешаваше всички въпроси за практическото прекупване на теоретичните проблеми. Така, през януари 1929 година ЦК на ВКП (б) взе решение „За укрепване кадрите на киното“. Въпросът за кадрите се постави в тясна връзка с ония идеологически въпроси, които бяха изтъкнати пред съветската кинематография от естетиката на Ленин-Сталин, от живота на народа, от социалистическото строителство. Борбата на партията за кадри беше борба за болшевишкото влияние върху развитието на киноизкуството.

По това време И. В. Сталин помага всеотдайно на съветските кинематографисти да преодолеят формалистичните грешки, да се приближат към

живота на народа, да се впуснат във всекидневната практика на социалистическото строителство. След несполучливата постановка на филма „Старото и новото“ от С. М. Айзенщайн за новото кохозно село, И. В. Сталин, в беседа с режисьора и неговите най-близки помощници, посочи значението на болшевишката партийност, на принципите на реалистичното изкуство за съветските художници.

В тая беседа И. В. Сталин напомни на киноработниците за възложената им огромна отговорност. Той поясни, че съветският художник трябва да се отнася съвсем сериозно към всяка дума, всяка постъпка на своя герой и да помни, че милиони хора ще съдят тоя герой. Образи и събития не могат да се измислят, седейки в кабинет. Трябва да ги вземаме от живота, да изучаваме живота, да се поучаваме от живота. А за да се ориентираме правилно в това, което виждаме, подчерта в беседата си И. В. Сталин, трябва да познаваме марксизма.

Указанието на И. В. Сталин разкриха по новому ленинския принцип за болшевишката партийност И. В. Сталин напомни на художниците, че тяхната работа не е само тяхно лично дело. Тя ще се проверява от милиони хора. Художниците служат на народа и това е тяхен свещен дълг. От тук произтича и отговорността на

художника за идеите, за съдържанието на произведенията. Героите на художника се зараждат не само в неговото възображение. Те взимат своето начало преди всичко от живота. В това е основата на тяхната художествена убедителност. В това е силата на тяхното възпитателно значение за широките маси от зрители. Призивът към съветските художници — учете се от живота — е пълен с дълбок смисъл.

В беседата на И. В. Сталин се съдържата цялата програма за естетиката на социалистическия реализъм. Милиони хора ще съдят художника, казва И. В. Сталин на съветските художници. Те ще ги съдят от гледището на истината, от гледището на самия живот. Така принципът за болшевишката партийност на произведениято се разкрива в познанието, във верното отражение на живота.

В статията „Великият почин“ В. И. Ленин подчертаваше, че трябва да умеем да забелязваме растежите на новото, израстъците на комунизма, да им помагаме, да се грижим за тях. Като открива тия израстъци художникът по такъв начин ги прави достойни за грижите на милиони хора. Като развива същите мисли, И. В. Сталин съветва постановачната група на филма „Старото и новото“ да пропътува из страната и в самата действителност да намери ония живи факти на кохозното строителство, на които беше посветен филма. Но за да видим и правилно разберем тия факти, необходимо е да притежаваме прогресивен, истински болшевишки партиен

мироглед, тъй като, подчертаваше И. В. Сталин, да види и отрази правилно социалистическото общество може само художник, който стои на позициите на марксизма.

И. В. Сталин насочва съветските художници към овладяване на марксизмо-ленинизма, към овладяване на болшевишката партийност, която дава ключ към опознаване на обществените процеси, към опознаване на новите отношения и психологията на съветските хора.

Беседата на И. В. Сталин остави дълбоки следи в историята на съветското кино и съдействуваша за заява на творчеството на съветските кинематографисти към социалистическия реализъм.

През 1934 година излезе филма „Чапаев“, поставен от братята Васильеви. „Чапаев“ беше посрещнат с въздушевление от цялото многомилионно население на Съветския Съюз, той е в паметта на хората и до днес.

В своето приветствие до съветските кинематографисти в деня на 15-годишнината на съветското кино И. В. Сталин отбелязва тоя филм като един от най-добрите. В същото приветствие И. В. Сталин формулира идейните и художествени задачи на съветското кино, характерни за оня етап на социалистическо строителство. Тогава особено явно се поставяха въпросите за партийността, народния характер, реализма на киноизкуството.

„Киното в ръцете на съветската власт, — пише И. В. Сталин, — преставалява огромна, неосценима сила.

Ленин ни остави дълбоко обмислена и всеотдайно разработена програма за развитие на съветската литература, съветското изкуство, включително и киното. Тая програма се прилага успешно на дело, превръща се в практически дела. Силата на съветските художници е в ръководството на изкуството от страна на болшевишката партия, във всекидневното внимание и бащински грижи на И. В. Сталин за съветското изкуство. Верен ученик и гениален продължител на делото на великия Ленин, И. В. Сталин в новите исторически условия разви и допълни ленинската програма за подема на съветската социалистическа литература и съветското социалистическо изкуство.

Още през май 1924 год. И. В. Сталин в доклада на XIII конгрес на ВКП (б) обърна внимание на масовата природа на киното, на неограничените възможности киното да бъде използвано в делото на комунистическото възпитание на трудящите се.

И. В. Сталин посочи, че партията трябва да помогне на подема на киноизкуството, да го ръководи всекидневно. „Работата с киното не върви, — казваше И. В. Сталин, — киното е най-доброто средство за агитация. Наша задача е да го вземем в свои ръце“.

XIII конгрес на партията взе разширено решение по въпросите на киното. В резолюцията се набелязваше цяла програма за идейно и организационно преустройство на съветската кинематография.

„Киното, — четем в резолюцията на XIII конгрес, — трябва да

бъде в ръцете на партията мощно средство за комунистическото просвещение и агитация. Необходимо е да привлечем към това дело вниманието на широките пролетарски маси, партийните и професионални организации... Конгреса потвърждава решението на XII конгрес за необходимостта от засилване на съветската кинематография с опитни работници, възлага на ЦК в най-близко време да засили кинематографичното дело с достатъчен брой комунисти, както по стопанска линия, така и по идеологическа линия и съвместно с ЦК да извърши проверка на личния състав на работниците в областта на киното“.

По почин на И. В. Сталин през 1928 година се състоя първото Всеотдайно партийно съвещание по въпросите на киното, на което бяха изнесени редица актуални доклади, като: „Резултатите от строителството на киното в СССР и задачите на съветската кинематография“. „Киното в селото“, „Организационни и стопански въпроси на съветската кинематография“, „Обществеността и киното“, „Печатът и киното“.

Съвещанието се провеждаше под лозунга за развитието на киното по социалистическия път. В основата му бяха легнали мислите на В. И. Ленин за партийността на изкуството, за възпитателното значение на киното.

В резолюцията на съвещанието се казваше, че в периода на строителството на социализма киното трябва да бъде най-силното оръдие за задълбочаване на масовото съзнание на работниците, за политическо